Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

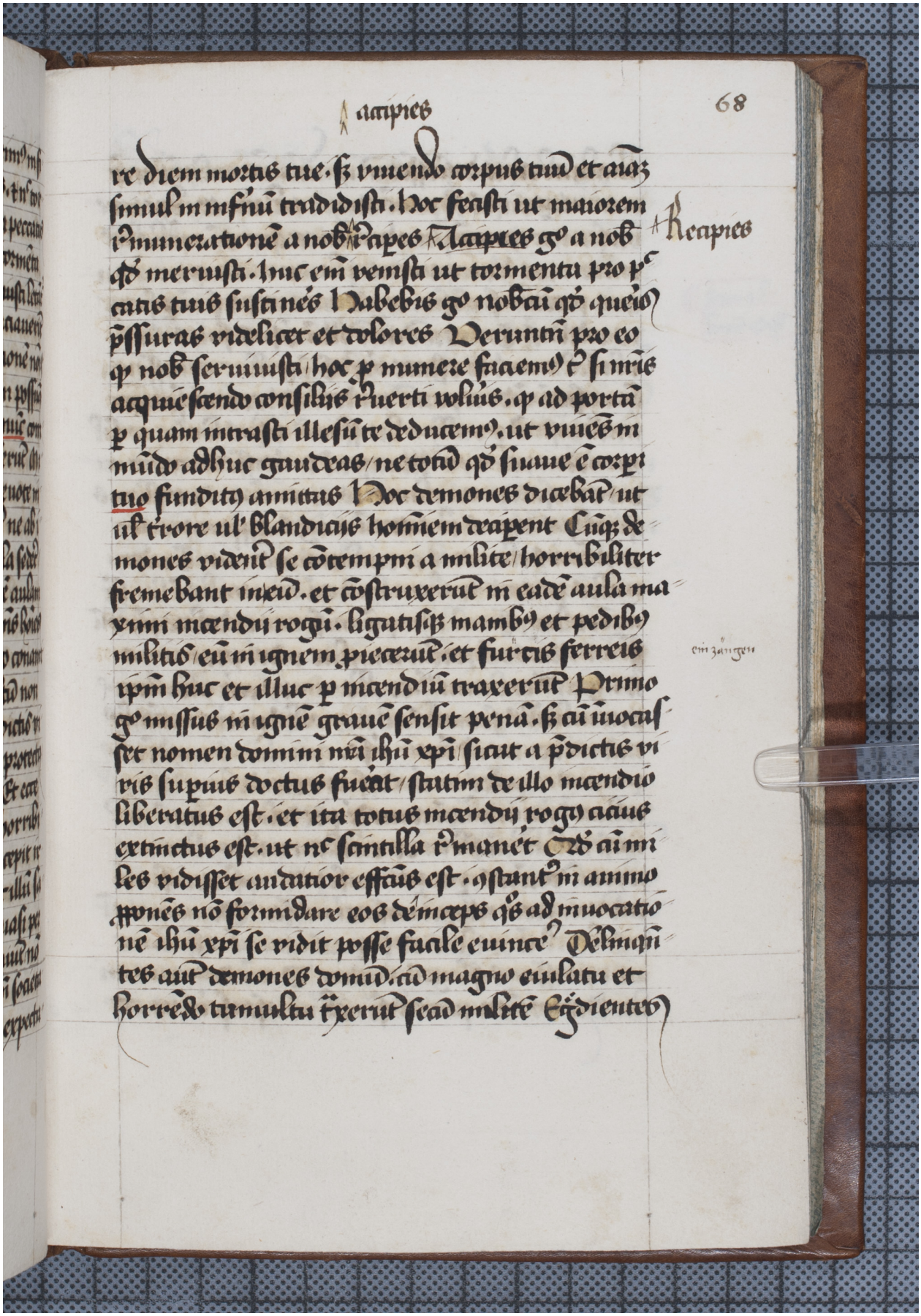

re diem mortis tue. sz vnendo corpus tuum et animam
simul in mfnu tradidisti. Hoc fecisti ut maiorem
in munerationem a nobis capes. Acapies go a nobis
qd meruisti. Hinc eni venisti ut tormenta pro pe
catis tuis sustines. Habebis go nobis qd queio
pssuras videlicet et dolores. Veruntn pro eo
q nobis seruiuisti/ hoc p munere fiaemus et si mris
acquiescendo consiliis inuerti volius. q ad portu
p quam intrasti illesu te deducemus. ut viues in
mundo adhuc gaudeas/ ne totum qd suauie e corpi
tuo finditis amittis. Hoc demones diabat/ ut
aut terore ul blandicias hominem decipent. Cuiz de
mones viderit se contempni a milite/ horribiliter
fremebant inteid. et construxerit in eade aula ma
ximi mandi rogi. ligatisz mambus et pedibus
militis/ eu in ignem pieceruit. et furcis ferreis
ipm huc et illuc p mandiu traxerit. Primo
go missus in igne graue sensit penam. sz ai inuocas
set nomen domini nri ihu xpi/ sicut a pdictis vi
ris supius doctus fuerat/ statim de illo mandio
liberatus est. et ita totus mandi rogi acaus
extinctus est. ut ne scintilla id maneat. Qd ai mi
les vidisset audacior effaus est. q stant in animo
ppnes no formidare eos demceps qs ad inuocatio
ne ihu xpi se vidit posse facile euinci. Delinqn
tes aut demones domiid. ad magno eiulatu et
horrendo tumultu texerit scad milite egdientes

Acapies

cin zanigen